

Dosarul nr. 2ra-1931/18

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (jud: I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Țurcan, Iu. Cotruță, N. Simciuc)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Portărescu Serghei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspunderea Limitată „Termoactiv” împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu Nr. 55/285 și Portărescu Serghei cu privire la încasarea datoriei și penalității și acțiunea reconvențională înaintată de Portărescu Serghei împotriva Societății cu Răspunderea Limitată „Termoactiv” și Asociației de Coproprietari în Condominiu Nr. 55/285 cu privire la declararea nulității clauzei contractuale,

împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Portărescu Serghei și menținută hotărârea din 20 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 24 octombrie 2013, SRL „Termoactiv” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ACC Nr. 55/285 și Portărescu Serghei cu privire la încasarea datoriei și penalității.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 24 decembrie 2012, a încheiat în calitate de furnizor cu ACC Nr. 55/285 acordul privind negocierea condițiilor și prețului pentru furnizarea energiei termice nr. 11/12-2012. Conform prevederilor pct. 3 și 4 din acord, ACC Nr. 55/285 s-a obligat să-i achite pentru consumul de energie termică câte 1100 de lei pentru 1 Gkal.

SRL „Termoactiv” a invocat că potrivit pct. 7.5 din acord, orice contestație privind repartizarea consumurilor individuale și/sau pierderilor se soluționează de către asociație, iar depunerea contestației nu suspendă obligația de plată a facturii față de furnizor, precum și în cazul neachitării la timp, nu suspendă calculul penalității pentru datoria formată, partea îndreptățită având posibilitatea acționării în regres împotriva celei vinovate. Pct. 16 din acord stipulează că, în cazul transmiterii dreptului asupra imobilului unui terț sau în cazul schimbării beneficiarului de facto al agentului termic livrat fără a rezilia contractul sau fără ca noul beneficiar să fi semnat, sau fără

modificarea contractului cu furnizorul, proprietarul/beneficiarul inițial este obligat să achite asociației și/sau furnizorului datoria pentru energia termică livrată. Iar conform pct. 17, asociația va întreprinde măsuri de debranșare față de consumatorii care nu au încheiat până la data de 01 ianuarie 2013 contract direct cu furnizorul, dar consumă energie termică. În cazul consumatorilor care în lipsa contractului direct au consumat și nu au achitat integral și în termen suma facturată, asociația acceptă ca condițiile contractului-tip dintre furnizor și consumator să fie aplicată și celor care nu au contracte direct semnate. De asemenea, pentru nerespectarea termenului de plată, consumatorului fără contract i se vor aplica aceleași clauze de responsabilizare și anume, i se va calcula de către furnizor penalitate în mărime de 1 % din obligația pecuniară pentru fiecare zi calendaristică de întârziere.

Reclamanta a menționat că potrivit actului de verificare din 01 iunie 2013, Portărescu Serghei a acumulat o datorie la consumul de energie termică în mărime de 2805 lei, precum și penalitate în sumă de 869,55 lei, în total 3674,55 lei, refuzând să-și onoreze benevol obligațiile. La 04 iunie 2013, a expediat în adresa lui Portărescu Serghei o reclamație, prin care a solicitat achitarea datoriei și penalității, însă nu a primit niciun răspuns.

SRL Termoactiv” a solicitat încasarea în mod solidar din contul lui Portărescu Serghei și al ACC Nr. 55/285 a datoriei în sumă de 2805 lei, penalității – 869,55 lei, taxei de stat – 270 lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

La 11 decembrie 2014, reclamanta a depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând încasarea în mod solidar din contul lui Portărescu Serghei și al ACC Nr. 55/285 a penalității în sumă 869,55 lei, taxei de stat – 270 lei și a cheltuielilor de asistență juridică – 1000 lei, având în vedere faptul că la 25 iunie 2013 datoria în mărime de 2805 lei a fost achitată de către Portărescu Serghei.

Pe parcursul examinării cauzei, Portărescu Serghei a înaintat acțiune reconvențională împotriva SRL Termoactiv” și ACC Nr. 55/285 cu privire la declararea nulității clauzei contractuale.

În motivarea acțiunii a indicat că pct. 17 din acordul privind negocierea condițiilor și prețului pentru furnizarea energiei termice nr. 11/12-2012, încheiat la 24 decembrie 2012 între SRL Termoactiv” și ACC Nr. 55/285, conține clauze abuzive, care urmează a fi declarate nule din motiv că n-au fost negociate cu clientul, contrar prevederilor Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii nr. 256 din 09 decembrie 2011.

De asemenea, Portărescu Serghei consideră că penalitatea stabilită în mărime de 1 % pentru fiecare zi de întârziere este exagerată și disproporționat de mare comparativ cu prejudiciul real suferit de SRL „Termoactiv”.

Portărescu Serghei a solicitat declararea nulității pct. 17 din Acordul privind negocierea condițiilor și prețului pentru furnizarea energiei termice nr. 11/12-2012, încheiat la 24 decembrie 2012 între SRL Termoactiv” și ACC Nr. 55/285, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, atât acțiunea inițială, cât și cea reconvențională, au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Instanța de judecată a ajuns la concluzia respingerii acțiunii inițiale, deoarece prin ordinul de încasare a numerarului nr. 3MAM-I000 din 25 iunie 2013, anterior înaintării acțiunii, Portărescu Serghei a achitat integral datoria în mărime de 2805 lei, lipsind

totodată temeiul juridic în dispunerea încasării penalității în mod solidar din contul pârâților, ACC Nr. 55/285 neavând calitatea de consumator, iar între furnizor și Portărescu Serghei nu a fost încheiat niciun contract de furnizare a energiei.

Cât privește acțiunea reconvențională, instanța de fond a conchis că aceasta este neîntemeiată, întrucât între SRL „Termoactiv”, ACC Nr. 55/285 și Portărescu Serghei nu a fost încheiat vreun contract de prestare a serviciilor, care ar genera dreptul invocării prezenței cărorva clauze abuzive, ultimul nefiind parte la Acordul privind negocierea condițiilor și prețului pentru furnizarea energiei termice nr. 11/12-2012, încheiat la 24 decembrie 2012 între SRL „Termoactiv” și ACC Nr. 55/285.

Prin decizia din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Portărescu Serghei și menținută hotărârea din 20 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

Instanța de apel a considerat că hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău este întemeiată și legală în partea contestată cu apel de către Portărescu Serghei și anume, în partea respingerii acțiunii reconvenționale, or, prevederile Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii nr. 256 din 09 decembrie 2011 stabilesc interzicerea includerii cauzelor abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, la caz nefiind încheiat niciun contract între SRL „Termoactiv” și Portărescu Serghei.

La data de 09 iulie 2018, Portărescu Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 20 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, în partea respingerii acțiunii reconvenționale, cu pronunțarea în această a unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului, recurentul a invocat că instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au ajuns la concluzia respingerii acțiunii reconvenționale, deoarece dânsul într-adevăr nu are încheiat contract de prestare a serviciilor cu SRL „Termoactiv”, însă a beneficiat de serviciile intimatei-reclamante livrate anume în baza acordului privind negocierea condițiilor și prețului pentru furnizarea energiei termice nr. 11/12-2012 din 24 decembrie 2012.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău redactată integral, a fost expediată în adresa recurentului Portărescu Serghei la 20 aprilie 2018 potrivit scrisorii de însoțire nr. 4974 (f.d. 172) și a fost recepționată la data de 10 mai 2018, conform ștampilei aplicate pe plic (f.d. 177).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Portărescu Serghei la 09 iulie 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 15 august 2018, în adresa intimaților SRL „Termoactiv” și ACC Nr. 55/285 a fost expediată copia recursului declarat de Portărescu Serghei, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 05 septembrie 2018, SRL „Termoactiv” a depus referință, prin care a solicitat declararea inadmisibil a recursului lui Portărescu Serghei, deoarece nu se încadrează în temeiurile la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Intimata ACC Nr. 55/285 nu și-a valorificat acest drept și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Portărescu Serghei este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Portărescu Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs sunt similare celor indicate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în cea de apel, în privința cărora s-au expus deja instanțele ierarhic inferioare. Astfel, acestea se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și

de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Portărescu Serghei, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Portărescu Serghei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh